

лика душа, ако за твое злопослудіе ся възвѣрнѣе
изново въ животъ, като видишь днесъ великолѣп-
но-то лице на тоя Римъ, кого-то твоя-та рѣка из-
бави, и кого-то достопочитаемо-то ти нѣма постави
славенъ повече отъ сичкы-ты му другы завладетели?
Ще ли каза, о бози! что ся станали оныя трѣ-
стены стрѣхы, и оныя селскы жилища, въ кои-то
одно врѣмя сѣдѣше умѣренность-та и добродѣтель-
та? Кое великолѣпіе наслѣдило Римското просто-
душіе? кой е тоя странный языкъ? Кои сѣ тѣ
слаби прави, подобни на женскы? Что значить
тѣйзи комири, тѣя изображенія, тѣя зданія? Безу-
мни! что сте направили! О вые, народни Господаре
Станали сте роби на суетны-ты челоуѣцы, кои-то
надвигте: онія что ви владѣять сѣ ритори; за това
ли сте пролѣли вашѣ-тѣ кръвъ въ Гръціѣ и Азіѣ,
да обогатявате нынѣ архитектоны (*) живописцы,
ваятели (**) и комедіанты? Картагенскы-ты плячкы
ставать жертва на единъ свирачъ, кой-то свири съ
свиркѣ.

„О вые Римляне, глѣдайте поскоро да събо-
рите тѣйзи амфитеатры, да строите, тѣя мраморы
да изгорите тѣя изображенія, да испѣдите тѣя ро-
бы, кои-то вы покорявать, и на кои-то опасны-
ты художества развращавать вы. Самый талантъ
достоеенъ за Римъ, е да завладѣва свѣта и
да направи да владѣе въ него добродѣтель-та: си-

(*) Меркусовъ домостроитель. (**) каменорѣзецъ (sculptor)